

J. Koechlin

Hem Die ons liefheeft

'Hem Die ons liefheeft en ons van onze zonden heeft verlost door Zijn bloed, en ons gemaakt heeft tot een koninkrijk, tot priesters voor Zijn God en Vader, Hem zij de heerlijkheid en de kracht tot in alle eeuwigheid! Amen'.

Openbaring 1:5-6

Hem die ons liefheeft

Het is belangrijk dat de Heer ons in het eerste hoofdstuk van het boek Openbaring wijst op Zijn liefde; dit boek is immers het boek van de *oordelen*.

Maar eerst worden wij hier herinnerd aan het karakter van onze God, Die de wereld zo lief heeft gehad dat Hij Zijn eniggeboren Zoon heeft overgegeven. Gods liefde is in Christus betoond aan degenen die van hun zonden zijn verlost. De verlost zijn veilig voor 'de komende toorn' (1 Thess. 1:10), veilig voor de oordelen die in het laatste Bijbelboek worden beschreven. Johannes – de discipel die het voorwerp was van Christus' liefde – had van die liefde genoten en hij was daardoor beter in staat dan wie ook om uitdrukking te geven aan de dankbaarheid van alle verlost.

Dit is de basis van alles wat volgt. De Heer heeft niet gewacht om ons lief te hebben tot wij gewassen waren van onze zonden. Dit is het bewijs dat het gaat om de goddelijke liefde, de absolute liefde. Deze liefde vindt haar oorsprong in God Zelf, in het hart van de God van liefde. In ons was er niets dat deze liefde rechtvaardigde, integendeel. Wij waren reeds geliefd, toen er geen enkele aanleiding was om ons lief te hebben. Wij waren onreine, onwaardige en diep gevallen schepselen.

en ons van onze zonden heeft verlost¹

Dat was een noodzakelijk gevolg. Zoals wij het niet kunnen verdragen om onze geliefden ongelukkig te zien, zo was de verlossing van de zonden een noodzakelijkheid voor het hart van de Heer. Gods liefde is actief: 'Ik heb u liefgehad met eeuwige liefde, daarom heb Ik u getrokken in goedertierenheid' (Jer. 31:3). Wij hebben de liefde van de Zoon niet leren kennen in woorden alleen, maar hierin 'dat Hij Zijn leven voor ons heeft afgelegd'. Dit is de volmaakte illustratie van de kracht van de liefde van God: 'Kinderen, laten wij niet liefhebben met het woord of met de tong, maar met de daad en in waarheid' (1 Joh. 3:16, 18).

Hoewel het woord 'liefhebben' in de tegenwoordige tijd staat, gaat het om de eeuwige, onpeilbare liefde van Christus. Het werkwoord 'verlossen' staat in de voltooiden tijd. Zoals Zijn liefde blijvend is, zo is ook Zijn werk van permanente waarde. In Johannes 13:10 staat: 'Wie gebaad is, heeft alleen nodig zich de voeten te laten wassen, maar is geheel rein'. Dat is iets anders dan wat we vinden in Efeze 5: '(...) haar reinigend door de wassing met water door het Woord' (Ef. 5:26). De wassing met water door middel van het Woord moet herhaald worden zolang wij op aarde zijn. De algehele reiniging en de wassing door het bloed van Jezus, die daaraan voorafgaat, heeft eens voor altijd plaatsgehad.

door Zijn bloed

Dat is het enige wonderbare middel dat in staat was ons te reinigen van onze zonden. Het geeft ook de reikwijdte aan van de liefde van Christus. De wassing

met water door middel van het Woord reinigt ons zolang wij hier op aarde zijn; ze is het bewijs van de liefde van de Bruidegom, Die de gemeente liefheeft. Maar Zijn liefde als onze Verlosser is op het kruis betoond. Zijn bloed is Zijn leven, dat Hij heeft overgegeven. Het betrof Hemzelf. Hij heeft door *Zichzelf* de reiniging van de zonden tot stand gebracht (Hebr. 1:3). We kunnen de volgende woorden cursiveren: onze *zonden*... door Zijn *bloed*. De zonden waren van ons, maar het bloed was van Hem, de volmaakte Mens zonder zonde.

¹ Gr. 'louo' = baden, wassen

en ons gemaakt heeft tot een koninkrijk

De liefde van de Heer Jezus schittert niet alleen door het bloed, waardoor Hij ons heeft gereinigd, maar ook door de buitengewoon heerlijke positie die Hij ons heeft geschonken. Het is niet alleen wat Hij *voor* ons heeft gedaan, maar ook wat Hij *van* ons heeft gemaakt. De reiniging van de zonden was voldoende om ons tot God te brengen. Maar dit was niet genoeg voor de liefde van de Heer Jezus: 'Hij heft de geringe op uit het stof, Hij heft de arme omhoog uit het slijk, om hem te doen zitten bij edelen en een erezetel te doen verwerven' (vgl. 1 Sam. 2:8).

tot priesters

In Israël waren het koningschap en het priesterschap toebedeeld aan twee verschillende stammen: Juda en Levi. Voor de christen in de huidige bedeling zijn beide functies verenigd. Dat komt doordat deze waardigheden ook in Christus Zelf verenigd zijn. Hij heeft ons met Zichzelf verbonden en ons met die functies bekleed. Bij de priesterwijding werden de zonen van Aäron vooraf gewassen (Ex. 29). Er werd bloed gesprengd op hen en op hun kleren. Daarna konden zij pas met hun heilige dienst beginnen. Zo is het ook met ons. Het was waar dat wij geliefd waren, voordat wij gewassen waren. In die conditie konden wij echter nog niet tot koningen en priesters worden gemaakt. (1) Wij zijn geliefd, (2) wij zijn gewassen en (3) wij zijn tot koningen en priesters gemaakt.

Dat is de goddelijke orde. God kan geen offers aannemen van mensen die nog verontreinigd zijn door hun zonden. Helaas wordt dit beginsel miskend in de godsdienstige wereld. 'Hij heeft ons (...) gemaakt'. Dat staat niet in de toekomstige tijd, maar in de voltooid tegenwoordige tijd. Ook dit ligt achter ons, net zoals de reiniging van onze zonden. Met het volste recht dragen wij de prachtige titels van koningen en priesters: 'U echter bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom' (1 Petr. 2:9).

voor Zijn God en Vader

Dat waartoe wij gemaakt zijn, is niet in de eerste plaats voor onszelf bedoeld. De liefde van Christus vond haar vreugde erin ons in de adelstand te verheffen, ons met Hemzelf te verbinden in Zijn koninklijke en priesterlijke waardigheid. Maar het grote doel van de Zoon is de heerlijkheid van de Vader, net zoals het hoofddoel van de Vader de heerlijkheid van de Zoon is. Tot eer van God moest dit

koningschap worden ingesteld, en de erfgenamen ervan worden aangewezen. Tot eer van de Vader en van de Zoon moest het uur komen – en het is nu reeds aangebroken – dat priesters de Vader aanbidden in geest en waarheid. De knechten van Salomo verhoogden in de ogen van de koningin van Seba de majesteit van de grote koning van Israël (1 Kon. 10:5); en zo verhoogt de waardigheid die wij hebben ontvangen de heerlijkheid van Hem die ze ons heeft geschonken.

Hem zij de heerlijkheid

Deze liefde, die zulke grote gevolgen heeft teweeggebracht, kan niet zonder weerklank blijven in de harten van de verlostten. Zeker, wij zijn hoog verheven, maar dat zijn wij niet voor niets. Hoe verheerlijkt de Zijnen ook zijn, alle eer hiervoor gaat terug naar *Hem*. Graag geven wij Hem die heerlijkheid.

en de kracht

De tijd van vernedering van Christus is voorbij. Hij die in zwakheid is gekruisigd, is opgestaan in kracht en bekleed met macht. Dit is nodig, omdat Hij Zich met de wereld gaat bezighouden in een ander karakter. Voordat Hij gaat regeren, komt Hij tussenbeide als de Rechter, de machtige Overwinnaar (zie Jes. 63:1). 'Hem zij de kracht' – dat roepen zij die Hem ook kennen als de zachtmoedige Heiland, Die nederig van hart is. Het uur van Zijn verwerping is voorbij. Hij gaat orde op zaken stellen hier op aarde door Zijn kracht.

tot in alle eeuwigheid

Nooit meer zal onze geliefde Heiland de schande, het lijden en de dood ondervinden. De heerlijkheid en de kracht behoren Hem toe tot in alle eeuwigheid. En tot in alle eeuwigheid blijft Hij voor ons: 'Hem die ons liefheeft'.

Bron: Le Messenger Evangélique 1971-274. Titel: À Celui qui nous aime

